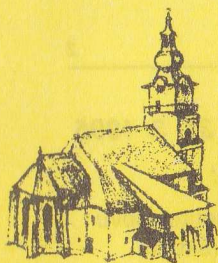

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

Číslo 5

ROČNÍK III

VELKONOČNÉ

Nech sa vzkriesený Kristus stane svetlom pre váš život

všetkým praje redakcia

Farská kronika

od 21. 2. do 31. 3. 1995

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

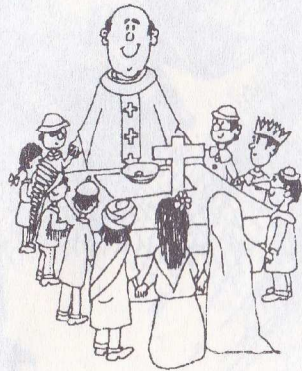

- Soňu Vavrovú
Veroniku Vážanovú
Moniku Radičovú
Edmunda Bátoru
Jozefa Banáša
Stanislava Banáša
Dávida Nováka
Petra Havaldu
Michaelu Petreje
Miroslava Zelku
Borisa Flocka
Teréziu Peticovú

Natáliu Valentovičovú
Katarínu Krškovú
Petra Ištoka
Katarínu Kytovú
Tomáša Beniaka
Denisu Beniakovú
Simonu Beniakovú
Nikolu Pešanovú
Silviu Juríkovú
Tomáša Dúbravského
Mária Mankoveckého

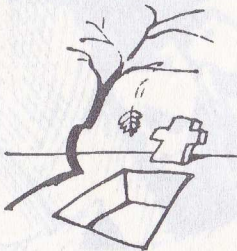
Blahoželáme k sviatosťi manželstva:

Jozef Banáš a Katarína Medová
František Kňazovič a Jana Mikulášová
Jozef Humaj a Lenka Mihaličková
Roman Jóčík a Renáta Tumidajová
Robert Čičmanec a Iveta Kojdiaková
Miroslav Zelka a Jana ficelová
Ing. Štefan Sivák a Mgr. Mária Luptáková
Peter Hollý a Adriana Poliaková
Roman Valentovič a Ivana Žiaková
Ján Žákovič a Erika Götzlová
Július Kaprál a Žaneta Krajčíková
Milan Mikuš a Iveta Čuláková
Eduard Ivenz a Ingrid Cibulková
Roman Mankovecký a Ivana Lenická

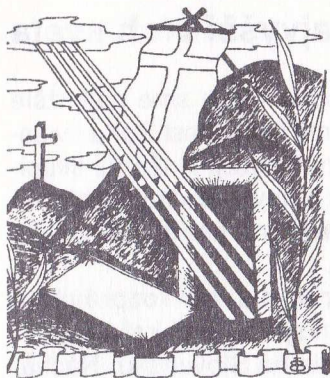
Rozlúčili sme sa s nádejou na Vzkriesenie:

Gabriela Fazíková 54 r. Mária Chmelarová 55 r.
- Ján Mečiar 55 r. František Fogel 79 r.
Magdaléna Ščepková 73 r. Alžbeta Ilovská 74 r.
Ján Peťovský 57 r. Juliana Solárová 86 r.
Emília Ivanová 89 r. Ján Henčel 83 r.
Viliam Gaži 84 r. Štefan Liška 93 r.
Katarína Manduchová 76 r. Oľga Chobotová 50 r.
Karolína Szolgová 75 r. Paveľ Nedeljak 63 r.
Gabriela Ratkovská 24 r. Ján Čičmanec 75 r.
Štefan Svrček 69 r. Jozefína Laluhoá 84 r.
Vlasta Slížová 58 r. Jozef Šimuněk 64 r.
Paveľ Lesko 66 r. Vlasta Kršková 46 r.
Anton Belaň 64 r. Mária Hodasová 50 r.
Emil Rybanský 82 r. Jolana Lukáčová 61 r.

Kristus vstal zmŕtvych!

Počas druhej svetovej vojny v meste Salonike vypukol požiar. Medzi vzácnymi historickými budovami, ktoré tento ničivý živel zničil, bol aj starobylý chrám sv. Demetria. Maľovka, ktorá zo stien podpadávala, odkryla na jednej z nich veľmi starú maľbu z prvých storočí. Obraz znázorňoval Krista v smrteľnej úzkosti na kríži. Pod krížom bol nápis: "Bol pokorený, ale zvíťazil, lebo vstal!"

Maliari ešte radšej maľovali obrazy vzkrieseného Krista. Na mnohých takýchto obrázkoch vidíme nad otvoreným hrobom vznášať sa Ježiša v rukách so zástavou víťaza. Tak si Vzkriesenia predstavujú výtvarníci. Ale nik to nevidel, a preto ani nik nevie, ako sa to všetko stalo. Opis tejto udalosti je v Svätom Písme veľmi stručný. Vojaci na stráži zrazu zbadali, že hrob je otvorený a prázdny. Naľakaní utekali. Mali odôvodnený strach. Nesplnili svoju úlohu, za čo ich čakal strašný trest. Ale kňazi sa postarali o ich bezpečnosť a ešte ich aj podplatili, aby povedali, že kým spali, učenici prišli a ukradli Ježišovu mŕtvolu. Je zaujímavé, že naleteli na takýto nezmysel a skutočne to takto všade rozchyrovali. Ved' ak spali, nemohli nič vidieť. A ak nespali a videli, ako to, že dovolili krádež. Boli predsa ozbrojení.

K prázdnemu hrobu prišli zbožné ženy aj apoštoli. Nikomu nenapadlo, že by Ježiš mohol žiť. Až keď sa im postupne zjavoval, keď ho videli, dotkli sa ho, jedli s ním, potom uverili. Vlastne ich nevera nám pomáha uveriť túto ozaj ťažko uveriteľnú pravdu. Ved', keby si to boli vymysleli, boli by opísali ako, sa vzkriesenie stalo. Iste by k tomu vymysleli nejakú slávu ako maliari.

Ale oni len opísali, ako vyzeral prázdny hrob, čo kde bolo položené a ako sami neverili, čo bola vlastne hanba. Nuž a kto by o sebe rozchyroval hanbu!

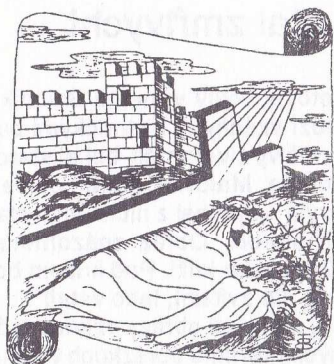
Ježiš naozaj žije - po svojom Vzkriesení mal telo, ktoré bolo viditeľné, dalo sa ohmatať, bolo na ňom vidno rany, ktoré už neboleli. Nepodliehalo už prírodným zákonom, pretože mohol byť hocikedy na ktoromkoľvek mieste, vošiel aj do uzavretej miestnosti. Nevieme, ako je to možné. Zrejme Ježišovo oslávené telo má iné vlastnosti. Rádiové a televízne vlny sú tiež hmotou, a predsa prechádzajú aj cez hrubý múr.

Keby Ježiš nebol vstal zmŕtvych, nebolo by mohlo vzniknúť kresťanstvo. Kto by dvetisíc rokov miloval mŕtveho človeka?!

Na mŕtveho, čo aký slávny bol, sa ledva spomína, iba ak v knihách. A za Ježiša, za jeho učenie, za pravdu o jeho Vzkriesení, položili tisícky ľudí život. Prvých tristo rokov bol každý jeho prívrženec kruto prenasledovaný, a predsa sa kresťanstvo rýchlo šírilo.

Dnes sa to už berie ako samozrejmosť skutočnosť, že Kristus vstal zmŕtvych. Ale, žiaľ, bez osobného nadšenia. Ved', ak naozaj veríme, mali by sme sa, v duchu výzvy anjela k ženám, po Ježišomom Vzkriesení ponáhľať stretnúť sa s ním (Mt 28, 1-8) a povedať to s radosťou aj iným: Kristus vstal zmŕtvych! Aleluja!

Ján Bednár, dekan

Kalvária - najvyšší vrch sveta

Naozaj? Skutočne - tam sme najbližšie k Bohu. Skúsili sme tú blízkosť Boha i v tieto uplynulé pôstne štvrtky. Početná skupina najmä žien z Prievidze chodievala do Nitrianskeho Pravna na kalváriu pomodliť sa krížovú cestu.

Tu trochu preruším svoje rozprávanie a predstavím vám spomínanú kalváriu.

Hovorí sa, že pravnianska kalvária je najkrajšia na Slovensku. Nachádza sa v časti Solka. Je krásna, v krásnom prostredí a vidíte ju zďaleka, keď prichádzate do N. Pravna autom, autobusom, či vlakom po pravej strane. Budovali ju obyvatelia Nemeckého Pravna a okolia s prispením dobrodincov. Hlavnú zásluhu na jej príprave a výstavbe mal pravnianský rodák - kňaz vdp. Anton Richter (1861-1942). S výstavbou kalvárie sa započalo v r. 1933 a v r. 1934 už bola aj jej vysvätená - 14 zastavení krížovej cesty a 10 medzizastavení. Neskôr boli dobudované ešte ďalšie 3 kaplnky na vrchole kalvárie. Na začiatku je veľká priestranná kaplnka s oltárom Poslednej večere a na vrchole tiež priestranná kaplnka s krásnym mramorovým oltárom, nad ktorým je súsošie Pán Ježiš na kríži, Panna Mária, sv. Ján, Mária Magdaléna a po oboch stranách Pána Ježiša ukrižovaní lotri - všetko v životnej veľkosti.

Dalo by sa ešte mnoho napísať (i bolestného) o tejto kalvárii. No vráťme sa k tomu, čím som začal.

Vo štvrtok 16. marca t.r. bol v našej 39 člennej skupine i náš duchovný otec dp. dekan Bednár. Viedol pobožnosť krížovej cesty a na jej záver mal v kaplnke na vrchole sv. omšu s homíliou. Bol to nádherný zážitok!

Chcem sa mu za všetkých i za seba touto cestou poďakovať.

V ďalší štvrtok i napriek zlému počasiu (kalvária bola pokrytá snehom), putovala na krížovú cestu do Nitrianskeho Pravna až 47- členná skupina. Na našu veľkú radosť aj teraz v sprievode duchovného, nášho dp. kaplána Dušana Horvátha. O týždeň to už bolo za slnečného počasia s naším dp. kaplánom Ondrejom Šmidriakom. Ostatné krížové cesty sme absolvovali samostatne.

Boli to krásne chvíle, prežité cestou z vlaku na kalváriu s ružencovou pobožnosťou, na kalvárii s modlitbou krížovej cesty a zase späť na stanicu pokračovaním modlitby sv. ruženca.

Otázky - Odpovede - Otázky - Odpovede - Otázky

- *Chceli by sme sa opýtať, ako dlho sa môže chodiť po sv. spovedi na sv. prijímanie.*

"Na sv. prijímanie môžem chodiť v stave milosti posväcujúcej, čiže v stave priateľstva s Bohom, teda pokiaľ nám svedomie nevyčíta ťažký hriech. Tzv. malé hriechy treba oľutovať a potom možno ísť na sv. prijímanie."

- *Keď chlapec, ktorý je po všetkých stránkach vhodný kandidát za kňaza, ale nemá vôbec hudobný sluch, môže ísť študovať za kňaza?*

"Pravdaže môže, lebo podstatou v kňazstve nie je hudobný sluch, ale duch obety. Starostlivému kňazovi ľudia prepáčia, že im pri bohoslužbách nespieva, zatiaľ čo nesvedomitému kňazovi nepomôže k úspešnému zvládnutiu kňazstva ani hlas zlatého slávika."

- *Je ešte poriadková služba a akú má úlohu?*

"Samozrejme je. Pri veľkých slávnostiach, ako sú Božie Telo, prievidzská púť, a pod. bude dbať o to, aby sa nediali rôzne výtržnosti. A okrem toho dbá o poriadok v kostole."

- *Aké máte plány na opravu farskej strechy?*

"Hospodárska sekcia farskej rady už má vyhladený druh krytiny. Treba dostatok finančných prostriedkov, aby sa mohlo s opravou začať. Od výšky nákladov záleží kvalita opravy."

- *Odlíša sa slovenská liturgia od liturgie vo svete?*

"Sčasti áno. Napr. v Afrike je bohoslužba doplnená aj rôznymi tancami."

- *Pôjde autobus do Levoče na stretnutie so Svätým Otcom?*

"Plánujeme, že pôjde."

- *V jednom katolíckom kostole som videla miništrovať dievčatá. Za akých okolností je to možné?*

"Konferencia biskupov Slovenska rozhodla, že miništrovať majú len chlapci. Máme ich totiž zatiaľ dostatok a spolu s kňazom symbolizujú Poslednú večeru Ježiša s apoštolmi."

- *Môžu byť ženy diakonky?*

"Diakonát je už prvým stupňom kňazstva a tak je vyhradený mužom - podľa Ježišovho výberu apoštolov."

vaši kňazi

Otázky - Odpovede - Otázky - Odpovede - Otázky

Náš rodák a dušpastier

(dokončenie)

Tak ako hovorí naše ľudové príslovie "Nešťastie nechodí po horách, ale po ľuďoch" tak tomu bolo aj 3. júla 1954. V odpoľudňajších hodinách sa prehnela od juhovýchodu nad Bojnícami prudká búrka spojená s veľkou víchricou. Víchrica sa čoskoro premenila na veternú smršť, akýsi cyklón. Odnášala nielen krytinu zo striech, ale aj celé strechy. Narobila veľké škody. Z kostola uchytilo a rozbilo asi tretinu škridlíc. Podobne aj z fary a hospodárskych budov. Z kaplnky svätého Michala padla na farský dvor celá eternitová strecha. Mnohé veľké stromy boli vytrhnuté aj s koreňmi. Víchrica takmer úplne zničila malý krásny lesík okolo jazierka pod farou. Niektoré ulice, ako napríklad dnešná Školská, zostali takmer bez striech. Dôstojný pán arcidekan spolu so svojimi veriacimi zabezpečoval opravu spôsobených škôd. Pomerne v krátkom čase bolo pod jeho vedením skoro všetko opravené a uvedené do pôvodného stavu. Počas týchto prác pán arcidekan nadhodil aj myšlienku generálnej opravy kostola svätého Martina, ktorý bol tak zvonku ako i zvnútra v dezolátnom stave. A nebolo divu, pretože posledná generálna oprava bola pred 200 rokmi. Myšlienka sa stretla s veľkým pochopením u veriacich, ktorí už dávno túžili a volali po generálnej oprave. Pán arcidekan ihneď začal vybavovať doklady potrebné na zabezpečenie opravy, ktorých nebolo málo, pretože náš kostol bol evidovaný na Slovenskom pamiatkovom ústave v Bratislave ako veľmi cenná kultúrna pamiatka a k jeho oprave sa muselo vyjadriť viacero štátnych a kultúrnych inštitúcií. S opravou sa začalo v roku 1955 a ukončená bola v roku 1959. Najprv sa odstránil drevený chór, ktorý bol už úplne rozožraný červotočom. Pristavala sa nová sakristia, nainštaloval sa nový elektrický rozvod, spevnili sa obvodové múry, ktorých základy už boli značne poškodené, okolo múrov bojnickí murári vybudovali odvodňovacie kanálky. Bojnickí tesári postavili v kostole lešenie. Bola obitá stará omietka a nahodená nová. Celá oprava sa robila podľa inštrukcií Slovenského pamiatkového ústavu v Bratislave. Oltáre, kazateľnica, sochy a rezbárske ozdoby boli rozobraté, konzervované a pozlátané. Bola zhotovená nová krížová cesta, vybetónovaný nový chór a na jeho piliere boli upevnené zachovalé starobylé sochy Mojžiša a Árona. Chór bol obložený umelecky vyrezávaným drevom. I vonkajšok celého kostola bol úplne renovovaný. Vo výklenkoch pri vchode do kostola boli inštalované dva reliéfy z umelého kameňa: Pieta a Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade. Zároveň bola opravená aj kaplnka svätého Michala.

Skončením opráv kostola v roku 1959 bola splnená túžba dôstojného pána arcidekana Lukáša Petráša. Ale jeho zdravotný stav sa veľmi zhoršil, preto požiadal o penziu. Jeho žiadosti bolo vyhovené a tak 15. mája

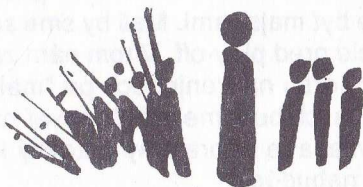
1961 ukončil aktívnu kňazskú službu. Sväté omše spočiatku chodil slúžiť do farského kostola v Prievidzi, neskoršie - ako mu ubúdali sily - mal povolené slúžiť sväté omše vo svojom byte, takže jeho malá manzartka sa stala kaplnkou. Vo svojich spomienkach sa často vracal do svojich mladších rokov. Spomínal, ako mladý kňaz pôsobil v mnohých spoločenských funkciách, ako v Matici slovenskej, kde určitý čas robil aj okresného predsedu, nacvičoval divadlá a venoval sa i ďalším kultúrnym aktivitám. Často spomínal na svoje kaplánovanie na Detve a na ďalších miestach.

Posledné roky jeho života boli ťažké. Choroba sa stále zhoršovala, pridávali sa k nej aj ďalšie neduhy, ktoré ho úplne pripútali na lôžko. Jeho myšlienky sa často obracali k majestátu Stvoriteľa a Spasiteľa Pána Ježiša. Až 25. marca 1966, na deň Zvestovania Pána, odovzdal v bojnickej nemocnici svoju šlachetnú dušu svojmu Veľkňazovi. Jeho príkladný život dobrého kňaza a národovca, i trpezlivé znášanie ťažkej choroby v posledných rokoch, to bola jeho najkrajšia kázeň a jeho smrť bola poslenou obetou, pri ktorej na paténu položil svoj život, aby sa už celkom obetoval svojmu Pánovi.

Veľa kňazov a veriacich ho odprevadilo podľa jeho prania na prievidzský cintorín, kde blízko kostola je jeho hrob s nápisom: "Tu čaká deň svojho vzkriesenia Lukáš Petráš, arcidekan a profesor náboženstva. Odpočinutie večné daj mu, Pane."

J. Jendrejovský

* * *

Učme sa spoznávať

Každé ráno človek vstáva s myšlienkou: "Aký to bude dnes deň?". Iní sa modlia za to, aby im Boh pomáhal a strávili deň dobre. Potom sa hodia "do gala" a už utekajú do roboty, Žiaci do škôl. Človek stále niekde uteká..., ponáhľa sa. Deň strávi v rušnom prostredí. V hluku. V nervozite. Schyľuje sa k popoludniu. Premávka je hustá. Autobusy sú plné ľudí. V meste nastáva rušno. Každý nakupuje a niečo hľadá. Príde domov unavený, spraví si svoju robotu, pozrie si televíziu a neskoro si ľahne spať. Keby raz takého človeka v takomto rušnom dni napadlo ísť do chrámu, kde je klud a ticho. A modlil by sa k Bohu: "Ďakujem ti Bože, že nám dávaš každodenný chlieb na stôl. Dožičíš nám radosti i zármutku. Daj prosíme, aby sme si uvedomili, že niekto je nad nami a všetko riadi a učili sa spoznávať, čo si pre nás stvoril. Vďaka ti Bože."

- Mr -

Miništranská liga v minifutbale

Istotne väčšina z vás vie, čo je to minifutbal. Ale už je menej tých, čo vedia o miništrantskej lige v minifutbale a farskom futbalovom klube Real Bartolomej. V našej lige môžu v tomto ročníku hrať miništranti alebo chlapci z kostola narodení od 1. 1. 1976 až po dnes. Čiže veková hranica je do 18 rokov. Pre túto sezónu máme na súpiske 11 chalanov, z ktorých väčšinu poznáte aspoň z videnia, keď už nie osobne. Na zápas môže nastúpiť len hráč, ktorý je na súpiske a má pri sebe doklad totožnosti. Takže ak by si niekto z kostola chcel za nás zahrať, bude môcť už len od budúcej sezóny, keď bude vekový limit od 1. 1. 1977, a samozrejme, absolvuje niekoľko letných tréningov. Ale to je ešte vzdialená budúcnosť. Teraz nás čaká jarná časť a po nej play-off, do ktorého postupuje prvých osem mužstiev. My sme momentálne na 4. priečke, ale to neznamená, že ešte nemô-

žeme byť majstrami. Mali by sme sa však sústrediť na vybudovanie dobrej pozície pred play-off. V tom nám zatiaľ pomáha sponzorstvom pán dekan a podporou na tréningoch pri "makačke" priatelia a známi z kostola. Dúfam, že ich budeme môcť pozvať na finálové stretnutie 24.6. v Bojniciach. Pre víťaza je pripravený putovný krištáľový pohár. Bližšie o klube a hráčoch nabudúce.

Teší sa na vás Alibaba.

POMODLITE SA S NAMI...

Dňa 27. apríla 1995 uplynie 5 rokov, čo nás po ťažkej chorobe vo veku 74 rokov opustil náš drahý manžel, otec, starký a prastarký Ján Mäsiar.

S láskou a vďačnosťou spomínajú, a v modlitbe za neho prosia manželka Mária a deti s rodinami. Kto ste ho poznali, pomodlite sa s nami.

Zostala nám cestička k hrobu, kde sa pomodlíme a položíme kyticu...

vnučka Silvia

K roku Ducha svätého

*Víno ako prostriedok pre povzbudenie tela,
Duch Svätý v nás pre radosť a odvahu k životu*

Možno ste už rozjímali o tom, ako sa na svadbe v Káne Galilejskej minulo víno, čo spôsobilo starosť a smútok. Ale Pán Ježiš na prosbu Panny Márie znovu priniesol svadobčanom radosť, keď premenil vodu na víno. Keď sa v našich srdciach minie Duch Svätý, nemáme svoje srdcia naplnené jeho prítomnosťou, tiež posmutnieme. Veľa o vlastnostiach vína v človeku neviem, iba to, že veľká závislosť na ňom môže človeka zabiť. No tiež pohárik vína pri priateľskom posezení dáva odvahu rozprávať, otvoriť si srdce. Ludové porekadlo hovorí: "Vo víne je pravda." Ľudia akoby sa navzájom viac chápali, viacej si vedeli odpúšťať, pomeriť sa a dohodnúť sa. No toto nie je trvalé. Trvalé víno radosti je Duch Svätý. Prosme si jeho dary a keď budeme s nimi zaobchádzať ako s prostriedkami ku našej spáse, uvidíme aj plody Ducha Svätého, ktoré sú: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, zdržanlivosť (Gal 5, 22).

Vo Svätom Písme je napísané, že Duch Svätý sa prejavil, akoby sa prejavovali účinky vína. Keď sa matka proroka Samuela - Anna - často zdržiavala v chráme a vrúcne sa modlila o dar syna, kňaz si o nej myslel, že je opitá vínom. Keď apoštoli na Turíce ohlasovali Evanjelium hovorili o nich: "Sú plní mladého vína." (Sk 2, 13)

Aj nám veriacim, keď sme zhromaždení na hostine Pána - sv. omši, akoby chýbalo víno Ducha Svätého. Prejavujeme malú vďačnosť, radosť z obety nášho Pána, ktorý sa nám celý dáva. Svätý Pavol hovorí: "Ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite!" (1 Sol 5, 16-17) a tiež Žalm 23 hovorí: "Pán je môj pastier, nič mi nechýba."

Príď Duch Svätý do našej farnosti a do celého sveta, obdar nás a spôsob v nás radosť.

E.P.

Výhry z čísla 2

Správne odpovede:

1. Sv. Cyril a Sv. Metod prišli na Veľkú Moravu v r. 863. Cyril je pochovaný v Ríme, Metodov hrob nebol presne objavený, ale nachádza sa kdesi na Morave.
2. Červená farba ornátu symbolizuje krv a tento ornát sa používa na sviatky mučeníkov a Umučenia Pána.
3. Relikvia je pozostatok zo svätého.
4. b, 1054

Spomedzi správnych odpovedí sme vyžrebovali Gabríelu Bakytovú.

M.P.

Som dievča, ktoré pozná svoju hodnotu

- Moje bozky sú veľmi cenné a nie sú pre zábavu.
- Moje telo je darom od Boha. Nie je hračkou.
- Prvé "NIE" môže byť ťažké. Každé ďalšie je ľahké...
- Panenstvo je stále cenené. Žiadostivosť je vždy veľký hriech.

- Spôsob, ako sa obliekam, hovorím a správam, môže byť pre môjho chlapca pokušením. Budem zachovávať zdržanlivosť, aby som zachránila jeho i seba.
- Moji rodičia urobili pre mňa tak veľa, chcem si zaslúžiť ich dôveru.
- Môj chlapec bude raz manžel a otec. Musí byť hrdina v očiach svojej ženy a detí. Neurobím nič, čo by ho mohlo znížiť v mojich očiach.
- Chcem byť dobrou manželkou a matkou. Zachovám svoju čistotu a lásku pre svojho manžela a deti.
- Keby som zo slabosti podľahla a otehotnela, nezvolím "ľahšie riešenie" - vraždu svojho nenarodeného dieťaťa.

Som skutočným mužom

- Rodičia môjho dievčaťa mi dôverujú a ja ich nesklamem.
- Budem sa správať k svojmu dievčaťu tak, ako by som chcel, aby sa správali iní muži k mojej sestre.
- Budem si vážiť ženy, lebo aj moja matka je žena. Nebudem chcieť od svojho dievčaťa aby urobila niečo, za čo by som sa musel hanbiť, keby sa to dozvedela moja mama.
- Moje dievča mi dalo dôveru a radosť so stretnutia s ňou. Je to odo mňa zlé, ak žiadam ešte viac.
- Moje dievča bude raz manželkou a matkou. Musí byť vzorom pre svoje deti a pýchou pre svojho manžela. Musím jej pomôcť, aby bola taká čísta a mravná, akú chcem mať svoju manželku.
- Muža robí mužom práve tak sila charakteru ako sila telesná. Nedostatok sebaovládania je znak slabosti.

- Chcem, aby moje dievča vedelo, že som pravý muž.
- Boh je všade, všetko vidí, všetko vie. Tma ma môže skryť pred ľuďmi, ale nemôže ma skryť pred Bohom.
 - Ak pre nedostatok môjho sebaovládania moje dievča otehotnie, nebudem ju presviečať ani nútiť, aby dala zabiť naše nenarodené dieťa.

Na zamyslenie

Môžeme si kúpiť šťastie?

V našich časoch si mnohí myslia, že všetko sa dá kúpiť. Azda všetko, ale nie šťastie.

Tiež mnohí hovoria, že peniaze nie sú šťastím, ale že pomáhajú dosiahnuť ho.

To je pravda, veď sú pre život potrebné. Peniaze sú prostriedkom potrebným na udržanie sa pri živote, ale nie na získanie šťastia, sú dôležité na existenciu. Ale aj keď počúvame tých, čo majú veľa peňazí, zistíme, že nie sú šťastní, lebo pravdou je, že šťastie sa kúpiť nedá.

S peniazmi môžeme...

kúpiť si dom - ale nie rodinný krb

kúpiť si posteľ - ale nie spánok

kúpiť si liek - ale nie zdravie

kúpiť si jedlo - ale nie chuť

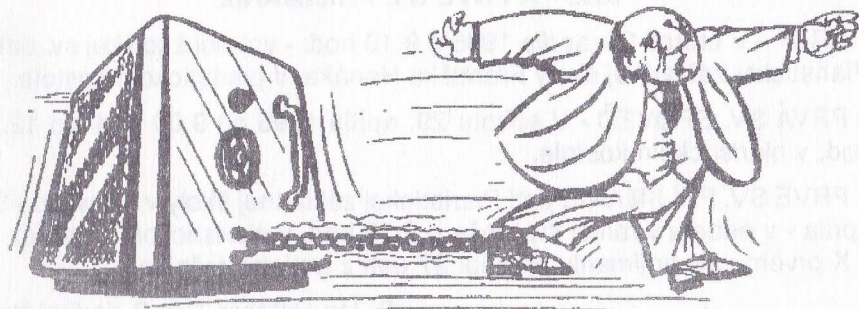
kúpiť si sexuálny zážitok - ale nie lásku

kúpiť si kríž - ale nie vieru

kúpiť si miesto v cintoríne - ale nie v nebi

kúpiť si veľa vecí, aj drogu - ale nie šťastie.

(Zo španielčiny preložil p. Jozef Bačo misionár z Argentíny)

Charita ďakuje

V decembrovom čísle časopisu Bartolomej vás Katolícka charita informovala o akcii "Pomoc deťom". Viete teda, že sme sa podujali podať pomocnú ruku deťom zo sociálne slabých rodín pre ich prázdninový pobyt v Škole prírody v Kľačne. Je možné v dvoch turnusoch od 1.7. - 8.7. a 8.7. - 15.7. prijať 180 deťí, ktorým plánujeme hradiť polovicu nákladov, spojených s pobytom.

V tomto podujatí sme Vás všetkých poprosili o pomoc a dnes už s radosťou vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať všetkým, ktorí v zmysle spoločného konania dobra finančne prispeli na účet "Pomoc deťom".

Úprimné poďakovanie patrí menovite týmto darcom: Ambrózová A. Bojnice, Andrisová Mária, Audyová Xénia, Belanová Irena, Ing. Beňo Ondrej, Blašková, Borský Peter, Čechová Erika, Čičmancová Antónia, Dalmady Emil, rod. Drozdová, Flimelová Margita Nedožery-Brezany, Frívaldská Elena - Lazany, Futáková Elena - Topoľčany, Gašparová Mária, rod. Halašková, Hlaváčová A., Hložíková Dana, Horváth Jozef, Hrdá Margita, Chrastinová Anna, Jelínková Františka, Kmotorka Ján, rod. Kandrádová, Krahulec Radovan, Krajč Juraj, Kucháriková, Kukulová Štefánia, Luluhová, Leitvan František - Kanianka, Leporisová Terézia, Málik Ján, Marková Olga, Melíšek Anton, Melíšková Helena, Mišík Jozef, Némethyová Bernadeta, Ondrejková Andrea - Nováky, Páleš Jozef, Pastieriková Marcela - Lehota pod Vtáčnikom, Petráš Alojz, Schlossár G., Ščasný Vladimír, Ševčíková Mária, Šimková Silvía a Stanka, Šimo Jozef Nedožery, Škultéty Marián, Šturcel Jozef, Tóthová, Zdychavská Eva, Zimmerová Mária, Bohuznáma osoba, Kolégium piaristov, Podnikový výbor FOZ a Novácke chemické závody. Celková Vami darovaná čiastka podľa výpisov z účtu ku dňu 15.3.1995 činí: 24.970.- Sk.

Veríme v šľachetnosť i u ďalších jednotlivcov, podnikateľov, podnikov a spoločností, ktorí tiež podľa svojich možností podajú pomocnú ruku. Dovoľujeme si zopakovať, že poštové poukážky priebežne umiestňujeme na zadných laviciach v kostoloch. Taktiež svoj dar môžete osobne odovzdať na farskom úrade kňazom, alebo rehoľným sestričkám.

Radi vyslovíme poďakovanie v budúcom čísle ďalším dobrodincom.

S vďakou, porozumením a úctou zostáva

Katolícka charita, Prievidza

Piaristická základná škola Františka Hanáka v Prievidzi

KRST A PRVÉ SV. PRIJÍMANIE

KRST - V utorok 25. apríla 1995 o 9.10 hod. - vrámci školskej sv. omše Piaristickej základnej školy Františka Hanáka, v piaristickom kostole.

PRVÁ SV. SPOVEĎ - V sobotu 29. apríla 1995 od 9.00 hod. do 12.00 hod. v piaristickom kostole.

PRVÉ SV. PRIJÍMANIE deťí Piaristickej základnej školy v Prievidzi - 30. apríla - v nedeľu v rámci sv. omše o 9.30 hod. v piaristickom kostole.

K prvému sv. prijímaniu prístúpi 37 deťí z tretieho ročníka.

P. Ján Lichtner, Sch.P. riaditeľ školy

Čaká jednoduchosť a úprimnosť

Na základe rozhodnutia otca biskupa Rudolfa BALÁŽA sme 6. marca tohto roku medzi sebou privítali pána kaplána Dušana Horvátha, rodáka zo Žarnovice. Viac nám o sebe prezradil sám... "Pochádzam z troch súrodencov. Mám dve mladšie sestry, jedna je vydatá, druhá slobodná. Po skončení gymnázia som pracoval ako automechanik a v roku 1987 som začal študovať teológiu v Bratislave. Vysvätený som bol pred tromi rokmi.

• *Kňaz si vždy pamätá na prímičnú sv. omšu v rodisku. Vtedy si však pozýva kazateľa. Pamätáte si na svoju prvú homíliu?*

Bolo to na farské hody - na sviatok sv. Petra a Pavla. Mal som veľký strach.

• *Aké sú vaše záľuby?*

Kvety - izbové, hokej, volejbal, autá, hudba...

• *Typicky prievidszská otázka: Vaše najobľúbenejšie jedlo?*

Kyslá fazuľa + fučka, rezeň a uhorky na smotane.

• *Čo očakávate od prievidszskej mládeže?*

Len to najlepšie, zvlášť prirodzenosť, jednoduchosť a úprimnosť.

• *Čo sa vám v Prievidzi páči a čo by ste chceli obnoviť?*

Obnoviť momentálne nič. Myslím, že zmeny možno robiť až potom, keď sa človek zoznámi s novým prostredím... A to môže zhodnotiť možno až po roku...

Želáme nášmu novému pánovi kaplánovi, aby sa mu u nás páčilo, a sľubujeme, že aj jeho kňazské kroky budeme ku oltáru sprevádzať našimi modlitbami.

Za rozhovor ďakuje: *Silvia*

Nájdeš si čas pre seba?

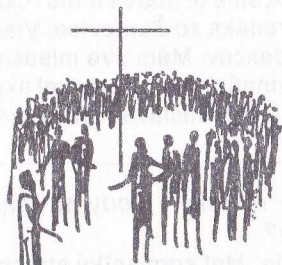

Každý z nás prežíva vo svojom živote stavy depresie, ktoré sa nedajú zmazať gumou, alebo vypáliť z duše. Aj mne býva deň čo deň smutnejšie, prečo zas prešiel jeden deň, chvíľa príjemná i nepríjemná, prečo sa zavrelo nebo nad slnkom, a čo opäť zajtra prinesie. Áno, je to večné plynutie času a my v tom "letíme" ako malé čiastočky. Už nikdy sa nič nevráti a napíše mi do duše tú istú čiarku, to isté písmeno. Takto s časom odchádzajú kamarátstva - priateľstvá, príbuzenstvá, láska a človek, ak má vôbec čas, sa zamyslí nad sebou a životom:

Stojí mi vôbec za to rozhorčovať sa, hnevať sa, zabíjať na tomto svete? Prečo ho neprežiť v pokoji, klude, nebyť otrokom peňazí, ale žiť s úsmevom pre každého a čo je asi najdôležitejšie - nedostať sa do rýchleho kolobehu, ba až zrýchleného stereotypu, bez času pre seba, blízných, Boha... Neplatí to len pre tých, čo sa nazývajú kresťanmi, ale i pre tých, ktorí ešte nanašli cestu, alebo si myslia, že ani v nič neveria, alebo nemajú čas veriť. Ale to je všetko pekná teória, v ktorej utopicky snívam, keď rozmýšľam ako ďalej. Čo mi prinesie zajtrašok? Nájdem v ňom pokoj? Snažím sa ďalej žiť... Nespokojné je moje srdce, kým nespočinie v Tebe, Bože.

Zo zasadania farskej rady

Znova, raz za štvrtrok sa opäť zišla farská rada v širšom zložení dňa 2. apríla 1995.

Po úvodnej modlitbe dp. dekan Ján Bednár privítal všetkých prítomných a s vďakou prijal od farskej rady blahoželanie k narodeninám.

Potom informovali vedúci jednotlivých sekcií o svojej trojmesačnej činnosti a tiež o plánovaných akciách.

Za hospodársku sekciu podrobnú správu podal p. Petráš. Užitočná práca sa previedla pre **dobré ozvučenie kostola**. Zakúpili sa mikrofóny, zosilovače a tiež mikrofón pre spevokol Prameň - v celkovej hodnote 22 000.- Sk. Zdá sa, že bude potrebné upraviť vetranie kostola, osadením ventilátorov v strope, predpokl. náklad 10 000.- Sk. Tiež by bolo vhodné zakúpiť bezdrôtový mikrofón, ktorý by sa využil pri väčších liturgických slávnostiach, ako napr.: slávnosť Božieho Tela, púte a i. Pre farský úrad sa zakúpila mraznička, od súkr. podnikateľa p. Ležoviča sme darom dostali automatickú práčku (sprostredkovala charita), a v budúcom období plánujeme zakúpiť ešte mikrovlnnú rúru.

Situácia s katolíckym kultúrnym domom nie je ešte stále vyjasnená, záujem prejavila zahraničná firma pre zriadenie veľkoskladu.

Vo Veľkej Lehôtke sa vybavuje pozemok pre novú budovu farského úradu.

O fasáde a prekrytí farskej budovy novou strechou hovoril Ing. Surovčík. Potešil nás správou o možnosti poskytnutia pôžičky prevádzajúcou firmou. Podľa vzájomnej dohody by sa predpokladaná čiastka cca 200 000.- Sk splácala. Úprimná vďaka patrí už prvému darcovi finančnej čiastky 10 000.- Sk na opravu tejto strechy.

Ing. Buchcár oboznámil prítomných s neľahkou finančnou situáciou. Po všetkých príjmoch a výdajoch zostatok na účte je cca 20 000.- Sk a v pokladni cca 7 000.- Sk.

Sr. Daniela za katechetickú sekciu veľmi podrobne vysvetlila náročnú **prácu všetkých katechétov** a zvlášť v čase príprav k prvému svätému prijímaniu, krstom i k sviatosti birmovania.

Veľmi im chýbajú vhodné priestory pre konkrétnu prácu s deťmi, tzv. centrum voľného času.

Knihu pre výuku náboženstva pre 1. - 4. ročník po 500 ks bude pravdepodobne musieť hradiť rím. - kat. farský úrad. Pripravujú sa na letný tábor detí v Kľačane a chceli by tiež zorganizovať niečo oddychové aj pre deti a mládež zo spevokolu. (Horná Poruba).

V prehľade činnosti katolíckej charity p. Karaková spomenula stálu **výpomoc núdzným** potravinovými poukážkami, šatstvom a zasielaním balíkov so šatstvom rôznym ústavom a detským domovom.

Činnosť opatrovateliek je obetavá, k spokojnosti všetkých pacientov. V budúcnosti charita plánuje rozšíriť geriatrickú službu v meste pod dohľadom odborného lekára a tiež začať s kurzom šitia pre mladé dievčatá a mamičky nezamestnané a na materskej dovolenke. Uvažujú s usporiadaním benefičného koncertu z príležitosti sviatku detí, z ktorého zisk chcú venovať pre letný tábor detí. V spolupráci s farskou radou pripravili list pre podniky a podnikateľov, ako prosbu o finančnú pomoc pre tento tábor.

Za liturgickú sekciu o pravidelných **stretnutiach lektorov** pre čítanie Božieho slova informoval Ing. Pogorielov.

Spoločnou ďakovnou modlitbou sa zasadanie skončilo.

- K -

PROGRAM BOHOSLUŽIEB

1995	Farský kostol	Piaristický kostol	V. Lehôtka
Zelený štvrtok	18,00 1. sv. prijímanie (12 dospelých)	18,30	17,00
Veľký piatok	18,00	18,30	16,00
Biela sobota	18,00 krst (13 dospelých)	18,30	19,00
Veľkonočná nedeľa	7,30; 9,00; 10,30 a 18,00 v Mariánskom o 9,00	6,45 9,30 11,00	10,30 - Hradec o 9,00
Veľkonočný pondelok	7,30, 9,00; 10,30 a 18,00 v Mariánskom o 9,00	6,45 9,30 11,00	7,30 - M. Lehôtka o 9,00

Milá spomienka

Aj vy ste chceli prísť a nevyšlo to? Máte síce za čím banovať, no aby ste neboli o všetko celkom ukrátení, pokúsím sa Vám to priblížiť ja.

Už 25 rokov uplynulo od smrti profesora **PhDr. Stanislava Mečiara** a po tak dlhom čase si na neho konečne niekto spomenul. Bola to práve Matica slovenská, pre ktorú urobil vo svojom živote tak veľa.

Stanislav Mečiar sa narodil v Prievidzi dňa 21. marca 1910. Základné vzdelanie získal vo svojom rodisku, ďalej sa však zdokonaľoval v Bratislave, Prahe, ale i v Nemecku a Poľsku. Roku 1934 začal pracovať v Matici slovenskej ako redaktor, referent literárno - historického odboru a neskôr i ako jej vedecký pracovník. Jeho mladý vek v tomto čase svedčí o iniciatíve a túžbe bojovať za slovenský národ. V roku 1944 bol vymenovaný za profesora dejín slovenskej literatúry na Univerzite Academia Istropolitana v Bratislave. Po potlačení SNP v Martine, odchádza do emigrácie. Totiž, sledili po ňom partizáni. Na krátky čas sa usadil so svojou manželkou Annou v Taliansku, ale v roku 1947 opúšťa hranice Európy a odchádza do Argentíny, kde žije v meste Buenos Aires. Spolu s J. C. Hronským dvíhal idey Matice slovenskej v zahraničí.

Nikdy sa nevrátil na Slovensko, nadovšetko však svoju vlasť miloval. Jeho krédom bolo: "Láska k národu nesmie byť blikajúcou sviečkou, ktorú zhasí aj slabí závan vetra. Láska k národu musí byť mohutnou vatrou, ktorú každý víchor silnejšie rozducha." Možno túžil vrátiť sa aspoň na okamih do svojej otčiny, možno to bol jeho plán, ktorý však nestihol uskutočniť, pretože Pán Boh s ním mal svoj - iný. 23. novembra 1971 si ho povolal k sebe. A dnes, keď by sme sa mu chceli zo srdca poďakovať, nemôžeme mu už nič povedať, nemôžeme navštíviť jeho hrob, ktorý je tak ďaleko... Venujme mu teda aspoň spomienku.

Monika Č.

Turistické šantenie

V jedno slnečné piatkové ráno sa asi 30 členná skupina mladých z farského kostola spolu s kaplánom Ondrejom rozhodla využiť posledný deň jarných prázdnin na turistiku. Lákal nás neďaleký vrchol Griču týčiaci sa nad Handlovou. Naším cieľom však nebol len pohľad na krásnu prírodu, ale najmä upevnenie vzájomného priateľstva. Kilometre ubiehali rýchlo

vd'aka dobrej nálade spájajúcej nás všetkých. Čochvília sme sa ocitli vo Veľkej Lehôtke, kde sa k nám pridalo asi 20 nových priateľov, ktorých sme radi prijali medzi nás. Dobrá nálada sa ešte viac upevnila, a tak sme si ani nevšimli náročnosť trasy. Zrazu sa naše oči rozžiarili a s radosťou sme liezli na skalnatý vrcholec, na ktorom sme však smutne zistili, že sme len na Malom Griči. Keďže išlo len o prvú jarnú akciu, uspokojili sme sa aj s ním. Potom sme si po kresťansky vzájomne ponúkli koláče, pomaranče, žuvačky ... Nasledovala poludňajšia modlitba a blahoželenie k meninám jedného z nás. Ešte raz sme sa pozreli na Handlovú, ktorú sme mali ako na dlani. Spiatočná cesta bola sprevádzaná spevom a smiechom. Zastavili sme sa pri Mariánskej kapinke nad Veľkou Lehôtkou, kde sme sa modlitbou poďakovali za výlet. Pochodovým tempom sme dorazili na faru, kde na nás čakala mliečna čokoláda.

Rozchádzali sme sa plní elánu s predsavzatím, že nabudúce zdoľáme aj Veľký Grič.

Marhuľky a Melónik

Tak trochu bláznivý deň

Máloktoré obdobie v roku je tak vhodné na zábavu ako fašiangy. Oddávna boli časom zábav a maškarných bállov, pretože ľudia sa chceli ešte zabaviť pred nastávajúcim štyridsaťdňovým pôstom.

Ani naše sestričky nechceli premeškať príležitosť. Preto usporiadali pre deti zo speváckeho zboru poslednú fašiangovú sobotu 25.2. karneval.

Prípravy sa začali už v piatok večer, keď sa niekoľko starších dievčat dalo do vyzdobovania miestnosti. Pod odborným dohľadom sestričky Dávidy vyrábali reťaz z krepového papiera, až sa im ruky plietli.

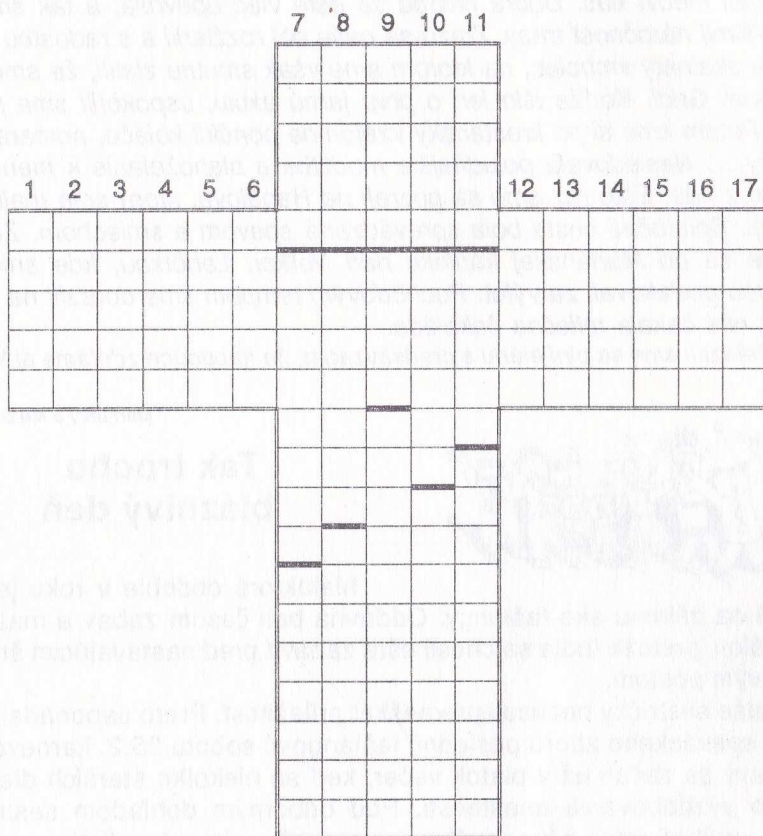
Na druhý deň už od rána pomáhala najväčšia vytrvalkyňa Kika piecť v kuchyni šišky. Už pred druhou sa začali trúsiť deti. Poobliekali sa do kostýmov a v izbe sa naraz objavila pricezná, Červená Čiapočka, myšia rodinka ... Každá maska sa najprv predstavila, potom nasledoval tanec. Všetci sa veselo natriasali pri zvukoch gitary. Medzi tým sa porota, v zložení pán kaplán Ondrej a tri dievčatá, odobrala na poradu do kuchyne. Po ťažkom rozhodovaní nastalo rozdeľovanie cien. Každý dostal aspoň malú odmenu. Na záver sa konal kvíz. Po ňom sa väčšina detí vybrala na sv. omšu do farského kostola.

Touto cestou by sa všetci účastníci chceli poďakovať sestričkám (hlavne Bernarde), pánu dekanovi, pánu kaplánovi Ondrejovi za spríjemnenie atmosféry a pomoc porote pri udeľovaní cien.

Effeta

Veľkonočná superkrížovka

1. význam mena Peter, 2. materiál, z ktorého bola vyrobená koruna Ježiša Krista, 3. príslušník Rímskej ríše, 4. trápenia, súženia (naopak), 5. naraz sa objaví, 6. slovenská podoba mena Jesus, 7. pomenovanie soboty u Židov - otec Jána Krstiteľa - hora umučenia Pána Ježiša, 8. kajúcnik vedľa kríža p. Ježiša - spoločník Jozefa z Arimatie pri pochovávaní Ježiša - najväčší sviatok Cirkvi, 9. človek známy umývaním rúk z evanjelia - stará mama Vykupiteľa - pomenovanie, ktoré dal Ján Krstiteľ pre Ježiša (Jn 1, 29), 10. meno muža z Cyrény, ktorý pomáhal niesť kríž - veľkňaz, Annášov zať - trest pre Ježiša v 2. tajomstve bolestného ruženca, 11. bozkom zradil Ježiša - smrť na kríži za hriechy - ustanovená pri Poslednej večeri (na Zelený štvrtok), 12. neprirodzene, 13. uviedol do spánku, 14. Čo robili apoštoli, keď sa Ježiš krvou potil, 15. jeden z veľkňazov, Kajfášov svokor (naopak), 16. ukonal sa, unavil, 17. trpel za hriechy.

Kvíz - (skús si zalistovať v Biblii ...)

1. Čo robili učeníci, keď sa Pán Ježiš modlil v záhrade Getsemany?
 - a. všetci spali (Mk 14, 37)
 - b. nespal Peter (Mk 8, 14)
 - c. schovali sa v Máriinom dome (Mk 13, 4-7)
2. Kam najprv priviedli Ježiša po Jeho zajatí?
 - a. pred Sanhedrin - radu (Mk 14, 53)
 - b. pred Piláta do vládnej budovy (Jn 18, 28)
 - c. na Pilátovo nádvorie (Jn 18, 28)
3. Ako sa volal najvyšší kňaz, ktorý Ježiša odsúdil?
 - a. Annáš (Jn 18, 13)
 - b. Kajfáš (Mk 14, 63)
 - c. Pilát (Jn 17, 25)
4. V podobenstve ktorej biblickej knihy je Mesiáš pripodobnený k mužovi bolesti?
 - a. Jeremiáš 14, 8
 - b. Izaiáš 38, 7
 - c. Izaiáš 53, 3
5. Ktorí učeníci odprevádzali Ježiša k výsluchu?
 - a. Peter a Bartolomej (Mt 25, 13)
 - b. Nikto, lebo sa báli (Jn 18, 3)
 - c. Peter a Ján (Mt 26, 58)
6. V akom príbuzenskom vzťahu boli Annáš a Kajfáš?
 - a. Annáš bol svokrom Kajfáša (Jn 18, 13)
 - b. Annáš bol zatom Kajfáša (Mt 17, 3)
 - c. Neboli príbuzní (Jn 18, 11)
7. Kto radil Židom, že je lepšie, keď jeden človek zomrie za ostatných?
 - a. Annáš (Jn 17, 13)
 - b. Pilát (Jn 19, 23)
 - c. Kajfáš (Jn 18, 14)
8. Ako sa nazýva pole, kde Judáš spáchal samovraždu a aký je v preklade význam tohto slova?
 - a. Akeldamach - pole krvi,
 - b. Akeldamach - lebka,
 - c. Golgota - Krvavé pole
9. Kto pochoval Ježiša,
 - a. Jozef z Arimatie a Nikodém (Jn 19, 38-42)
 - b. Nikodém (Mt 13, 24)
 - c. Jozef z Arimatie a Mária Magdaléna (Jn 19, 40)
10. Koho žiadal ľud prepustiť namiesto Ježiša?
 - a. Barnabáša
 - b. Barabáša
 - c. Barzabáša

Podmienkou pre zaradenie do zlosovania je minimálne 8 správnych odpovedí.

Odpovede kvízu a krížovky zašlite redakcii k zlosovaniu do 10 dní.

Si príliš mladý,
a nevieš myslieť na Boha ...

Si veľmi šťastný,
a nechceš myslieť na Boha ...

Si veľmi sebaistý,
a preto nemyslíš na Boha ...

Si veľmi zamestnaný,
a nenájdeš si čas na Boha ...

Si veľmi unavený,
a tak nemyslíš na Boha ...

Teraz je už veľmi neskoro,
aby si myslel na Boha ...

Bedlito,
lebo neviete ani dňa,
ani hodiny.
Mt. 24, 42

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti. Vydáva Rím. kat. farský úrad Prievidza.
Adresa redakcie: Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č. 0862/228 01.
Redakčný kruh vedie Ondrej Šmidriak. Dobrovoľný príspevok 3,- Sk. Tlač - Ofsetka.
Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia
si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú.